

Cykler til Senegal

WA – KHA – DIA

Dialog – Bevidsthed – Solidaritet

www.cyklertilsenegal.dk – Stubbevej 3, 4050 Skibby – tlf. 2380 2720
Merkur Bank 840 1060310- ISSN 1904-8564

N
Y
H
E
D
S
B
R
E
V

INDHOLD:

Kære nyhedsbrevslæser	side 2
Referat fra foreningens generalforsamling	side 2
Bestyrelsens årsberetning	side 4
Præsentation af nyt bestyrelsesmedlem	side 9
Sory Kallé fortæller	side 10
Inger Karlberg fortæller for Mariama	side 11
Præsidentens tale på Senegals nationaldag	side 11
Islamisk konference i Dakar	side 12
Fra Danmark til Senegal med briller i bagagen	side 12
COLUFIFAs rapport om malariakampagnen 2012	side 13
Der var engang	side 14
Vores venskabs-/turistrejse til Senegal og Gambia, januar 2014	bagsiden

Juni 2013

Kære medlemmer og venner af Cykler til Senegal

Omvæltninger og nye strategier i den store verden, som drypper på Danmark og fører til ændringer i betingelserne for vores arbejde, har været mærkbare i det forløbne halve års tid. Vi har, som nævnt i forrige nyhedsbrev, ikke kunnet søge om forsendelse af containere, hvilket heldigvis bliver muligt nu. Men budgettet er blevet beskåret, så vi skal nok regne med færre containere, end vi har været vant til. CISU har ændret i projektpuljen, der nu hedder Civilsamfundspuljen, så der nu, ligesom hos Danida og andre vestlige donorer, lægges stadig mere ansvar over til vores partnere og deres regeringer. Det betyder, at en hovedbestanddel af udviklingsprojekter skal udgøres af den såkaldte fortalervirksomhed, hvor den lokale organisation skal styrkes til at kunne påvirke lokale og nationale myndigheder til at opfylde de fattiges rettigheder. Det har været en udfordring for os såvel som for COLUFIFA, men vi kan se, at der sker positive tiltag i den retning hos COLUFIFA. De har bl.a. samarbejdet med en NGO i Dakar og med de lokale myndigheder i forbindelse med dette års malariakampagne. Og nu tror og håber vi på, at vi får bevilget det projekt, vi søgte i april måned, og som både vil styrke COLUFIFA som organisation og samtidig fortsætte støtten til bøndernes produktion.

Midt i udfordringerne er det fantastisk at mærke det fortsatte engagement blandt mange af vores medlemmer. Og ikke mindre opmuntrende er det at følge COLUFIFAs styrke i denne periode, hvor der siden august 2012 ikke har været projektmidler. Mange tidligere ansatte har fortsat arbejdet med stor ildhu og dygtighed på trods af, at lønningerne må have været mikroskopiske. Salget af sesam har for første gang i mange år givet overskud. Den butik ved hovedvejen ved Faoune, som CtS har støttet ombygningen af, åbnede 1. april, og COLUFIFAs mangeårige chauffør, Cheikhouna, er ved at få gang i afsætningen af honning, sesamkager og andre lokale produkter.

At det er muligt at se med et varmt håb på vores fremtidige fælles- og venskab er først og fremmest takket være de mange medlemmer og venner, der er gavmilde med tid, engagement, penge samt diverse ting og sager. Mariama og Janne har draget land og rige rundt og fortalt om COLUFIFA og Cykler til Senegal. Knud og Jens rejste til Senegal, delvist for egne midler, for at forberede projektansøgningen. Mange medlemmer møder op og bidrager, når vi har brug for det – med praktisk knoklearbejde, til generalforsamlingen, i projektstøttegruppen eller med et økonomisk bidrag til malariabekæmpelse eller støtte til skolebørn.

TAK siger Cykler til Senegal og ønsker alle en rigtig dejlig sommer!

Lone

Bestyrelsesmedlemmer og suppleanter:

Lone Frederiksen: lone@cyklertilsenegal.dk

Janne Noack: janne@cyklertilsenegal.dk

Alice Bagnegaard: alice@cyklertilsenegal.dk

Jytte Ekvall: jytte@cyklertilsenegal.dk

Gitte Frandsen: gitte@cyklertilsenegal.dk

Jens Lykkebo: jens@cyklertilsenegal.dk

Ivan Normann Andersen: ivan@cyklertilsenegal.dk

Maj-Britt Holten: majbritt@cyklertilsenegal.dk

Generalforsamling i Cykler til Senegal. 21. april 2013 i Frederikssund

Dagsorden i henhold til vedtægterne:

- a. Valg af dirigent og referent.
- b. Beretning fra bestyrelsen.
- c. Beretning fra arbejdsgrupper.
- d. Aflæggelse af regnskab.
- e. Fastsættelse af kontingent.
- f. Indkomne forslag (forslag indsendes senest 2 uger før generalforsamlingen af

- offentliggøres senest 8 dage for generalforsamlingen).
- g. Valg af bestyrelse og revisor.
 - h. Eventuelt.

Der deltog 16 personer i generalforsamlingen samt i det efterfølgende lysbilledforedrag. Vi startede med en dejlig frokost bestående af vores sammenbragte lækkerier.

Ad a. Valg af dirigent og referent

Til dirigent valgtes Lene Lindedam og til referent Lone Frederiksen.

Dirigenten konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt via nyhedsbrevet, der udsendes til medlemmerne.

Derefter var der en runde, hvor alle deltagere præsenterede sig kort. Desuden var der hilsener fra bl.a. Mariama, Anne McClymont samt Birgit og Gunnar, som desværre ikke kunne deltage.

Ad b. Beretning fra bestyrelsen

Beretningen (der også dækkede punkt c, Beretning fra arbejdsgrupper) blev fremlagt mundtligt af de respektive medlemmer af bestyrelsen, og den blev enstemmigt godkendt. (Beretningen er vedlagt som selvstændigt dokument.)

Alice orienterede om, at foreningens adresse fremover vil være hos hende, da Ivan flytter uden for kommunen. Foreningens fremtidige adresse bliver derfor hos Alice Bagnegaard Jensen, Stubbevej 3, Østby, 4050 Skibby.

I forbindelse med det aflyste arrangement Mad Mod Malaria fremhævede Lone, at der desværre var sket en kraftig stigning i forekomsten af malaria i 2012 sammenlignet med de to foregående år. Det var derfor ekstra uheldigt, at vi ikke kunne nå at indsamle ret mange penge til at støtte COLUFIFA's malaria-program i år, og hun opfordrede til at støtte malaria-kampagnen. Der blev straks givet gaver på henh. 2.000 og 200 kr. Fantastisk - TAK.

Ad d. Aflæggelse af regnskab

Ivan omdelte regnskabet og tilføjede uddybende kommentarer:

Regnskabet viser en saldo på 46.448. Der har i 2012 været et underskud på 2.302 kr., men i virkeligheden dækker det over et underskud på ca. 50.000 kr., eftersom driftstilskuddet for 2011 fra Tips- & Lottomidlerne først blev udbetalt i 2012. Underskuddet i 2011 var derfor også på ca. 50.000 kr. og ikke, som regnskabet for 2011 viste, på ca. 95.000 kr. Vores saldo er derfor faldet med næsten 100.000 kr. på to år, hvilket dels skyldes, at udgifterne til projektadministration er større end indtægterne fra projekterne i slutningen af projektperioden, modsat hvad der er tilfældet i starten af perioden. Desuden har der været store udgifter til rejser og til medlemspleje (coaching i forb.m. konflikt). Vi har også overført store beløb til COLUFIFA, bl.a. 41.700 kr. til malaria samt næsten 10.000 til butik og maraton. Kassererens konklusion var, at der ikke er grund til panik, men at vi skal være opmærksomme på vores udgifter fremover, ikke mindst da vi må forudse, at indtægterne fra Mariamas foredrag vil være faldende.

Ud over foreningens driftskonto er der øremærkede konti til henh. malaria (19.150 kr.) og uddannelse (58.850 kr.).

Regnskabet blev enstemmigt godkendt.

Ad e. Fastsættelse af kontingent

Der var ikke forslag om at ændre kontingentet, så det blev fastholdt som hidtil. Dog opfordrede flere medlemmer til, at der næste år fremsættes forslag om kontingentforhøjelse.

Ad f. Indkomne forslag

Der var ikke indkommet forslag.

Ad g. Valg af bestyrelse og revisor

Gitte, Jytte og Lone var på valg i år og ønskede alle at genopstille. De blev alle genvalgt.

Blandt suppleanterne havde Pia Falling ønsket at trække sig, hvis der var andre, der ville opstille i hendes sted. Hun bor i Nordjylland og har som overvejende kun kunnet deltage via e-mail. Maj-Britt Holten stillede op som suppleant og blev valgt. TAK til Pia for hendes bidrag i det forløbne år, og vi håber, at samarbejdet kan fortsætte såvel i Danmark som i Senegal/Gambia. Og velkommen til Maj-Britt, som vi glæder os til at samarbejde

med.

Vi vil fortsætte med revisor Lene Kildegaard hos RevisorGården i Holbæk. Hvis vi ikke får bevilget noget projekt i år, kan vi muligvis nøjes med en intern revision. Men sådan håber vi ikke, det går.

Ad h. Eventuelt

Lone fremlagde overvejelser over nogle af det kommende års aktiviteter, herunder indsamling til malariabekæmpelse, hvor der fremkom flere konstruktive forslag, bl.a.:

- Bod på Roskildefestivalen
- Mad Mod Malaria med andre end NOMA, f.eks. Claus Meier.

Nu da støtten til containere genoptages, skal vi igen fyre op under indsamling af cykler m.v. Vi blev gjort opmærksom på, at mange i lokalområdet tror, at vi er holdt op med at samle ind, da det har været nævnt i pressen, at containerne var på stand-by. Så vi må udsende en pressemeddelelse om, at vi stadig samler ind.

Der var forslag om at opstille en container i Økolandsbyen Torup.

Bestyrelsen efterlyser en redaktør til nyhedsbrevet, da Mariama ikke har ønsket at fortsætte. Maj-Britt overvejer det.

Billeder og fortællinger fra Senegal og Gambia

Efter den officielle del af mødet viste Jytte, Maj-Britt, Alice og Lone billeder fra deres kombinerede turist- og massagerejse i november-december 2012.

Der bliver en ny rejse i vinteren 2013-14, og alle er meget velkomne til at nævne det for familie og venner. Vi rundsender snart informationer om tidspunkt, budget og foreløbigt program. Det vil selvfølgelig også kunne ses på hjemmesiden.

Referat: Lone Frederiksen. 24.4.2013

Uddrag af bestyrelsens beretning 2012-13

For den fulde beretning, se www.cyklertilsenegal.dk

Beretningen dækker perioden fra forrige generalforsamling den 28. april 2012 til den 21. april 2013.

Året har været fyldt med aktivitet, både her i Danmark og i Senegal/Gambia. Ud over bestyrelsen har mange medlemmer deltaget aktivt med i vores arbejde, især med indsamling og container-pakning. TAK til alle både gamle venner og nye ansigter og hænder!

Tak for godt samarbejde med FreeBikes og MulticenterSyds internationale afdeling. Tak til Mads Løvskov Cykler i Himmelev og til Kurt i Farum, som reparerer symaskiner.

Vi står på nogle områder i en venteposition lige for tiden: En stor tak til MS for mange års godt samarbejde omkring container-forsendelserne, som har været til stor glæde og gavn for COLUFIFA. Retningslinjerne for den nye ordning er på trapperne. Vi takker også Ladens ejermand med søster for de mange år, vi har kunnet bruge laden. Det er også slut nu, da gården er solgt. Heldigvis har vi så været så fantastisk heldige, at John og Lene kontaktede Skibby kommune, som nu har stillet en lade til rådighed for os. Når nøden er størst.... Stor tak til Lene, også for det vigtige arbejde hun fortsat gør med at sørge for indsamling og udlevering af briller, både til COLUFIFA og mange andre. Bregne har stillet op til alle containerpakninger og fået pakket godt og effektivt, og Mika kom med en gruppe medstuderende med friske kræfter. Og en kæmpe tak til John, som holder styr på alle vores ting i laden i Skibby. Fra en dejlig kvinde i Sverige, som har været med i Senegal i 2005, har vi modtaget 8.900 kr. TAK, TAK, TAK!

Vi har ikke nogen projekter i gang for tiden og den seneste projektansøgning venter vi svar på midt i juni. En kæmpe TAK til Knud Schmidt og Jens Lykkebo for deres store indsats i forbindelse med de afsluttede projekter og med ansøgningerne. Og tak til Knuds kone, Laila, for at give os husly og dejlig mad, når der skulle skrives og diskuteres.

Tak også til Mariama og Janne, som har redigeret og lay-outet vores seneste nyhedsbrev. En stor tak til alle, der har bidraget med støtte til foreningens arbejde, til myggenet og til skoler.

Container ved Janne Noack.

Så sluttede en epoke, vores samarbejde fra 1996 med Mellemlfolkelig Samvirke Genbrug til Syd. De opsagde kontrakten med Udenrigsministeriet, og der skulle findes en ny administrator af Genbrugsordningen fra 2013. Det er blevet Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling. Samtidig blev den samlede bevilling reduceret fra 17 millioner til 7,5 millioner i 2013 til 2016. Man regner fremover med en reduktion til en fjerdedel af det hidtidige niveau.

Vi har i de fleste år fået bevilling til at sende 2 containere af sted, så vi må forvente, at vi ikke kan sende, som vi har gjort hidtil. Vi er også alle blevet opfordret til at gå sammen med andre ngo'er om forsendelse af udstyr, hvis det er muligt. Vi fik bevilget 2 containere i 2012, som vi pakkede med en måneds mellemrum og sendte af sted til COLUFIFA med cykler, briller, værktøj, skolemøbler, skoletasker, symaskiner og meget andet. Alt er vel ankommet til COLUFIFA og fordelt i unionerne i Syd-Senegal

og Sintet/Brikamaba, som ligger lige på den anden side af grænsen i Gambia. Desuden var der bevilget en projektrejse i forbindelse med den ene container.

Janne rejste sammen med Bregne ned for at se, hvordan tingene fra containerne var fordelt. Regnen, der havde været meget voldsom i regntiden 2012, var trængt igennem taget på COLUFIFAs kontor, så nogle af deres computere havde taget skade. Vi besøgte overbygningsskolen i Carrefour, der har modtaget computere til undervisning via vort samarbejde med renoveringsværkstedet ComSug i Holbæk. COLUFIFAs containeransvarlige, Mamadou Boy Sow, har skrevet rapporter over containerne, og den sidste afrapportering til MS Genbrug til Syd skete den 30. november 2012. Stor tak fra COLUFIFA.

Laden i Skibby med gård skulle sælges, så vi blev opsagt, og med Lenes og Johns hjælp har vi fået et nyt sted i Skibby at være i. Så der flytter vi hen med de ting, vi har stående i den gamle lade, den 23. april. John er forsat vores lademester, hvilket vi sætter meget stor pris på. Bestyrelsen har udvidet containergruppen, så den nu også omfatter Gitte Frandsen. Vi har forsat modtaget mange ting fra spejderne i Farum. Fra årets Roskildefestival hentede vi i øsende regnvejr telte og soveposer.

vi må hjælpes ad... 2013

Lige nu mangler vi flere brugbare cykler, haveredskaber, køkkengryder, skoletasker, fodboldsko/tøj mm.

Projekter ved Lone Frederiksen

Læs om afslutningen på de to foregående projekter i forrige nyhedsbrev (december 2012).

Vi er nu i gang med at søge et nyt projekt. Allerede i april 2012 havde vi indsendt en ny projektansøgning for ikke at få en periode uden projekt, hvor aktivitetsniveauet kunne falde for meget. Vi fik afslag på både den og den næste, som vi indsendte i september. Begge med henvisning til, at fortalervirksomheden ikke var tilstrækkelig udarbejdet i forhold til, at COLUFIFA ikke havde vist nævneværdige resultater på det felt i de tidligere projekter. I starten af januar sendte vi en ansøgning om støtte til færdiggørelse af projektansøgning, men også den fik vi afslag på. Så for at aftale rammer og mål for en ny projektansøgning rejste Jens og Knud af sted i

marts. Det var en udbytterig rejse, hvor mange ting blev diskuteret og aftalt. Herhjemme holdt vi adskillige møder med Johannes Nordentoft fra CISU mhp. at sikre os bedst muligt mod et nyt afslag. Så den første april indsendte vi igen en ansøgning, denne gang med et noget mindre budget (knap 1 mio.), hvilket skulle øge chancerne for en godkendelse. Så nu venter vi spændt på svar.

Stor tak til alle fra projektstøttegruppen – Knud, Mariama, Jens, Gitte og Mika, der har støttet og opmuntret i forbindelse med projektevaluering og ansøgninger!

Malaria ved Janne Noack og Lone Frederiksen

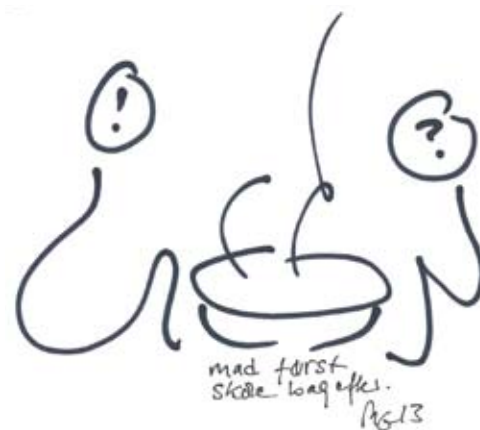
Som Mariama fortalte på sidste års generalforsamling var hun i Dakar på Jordens Dag den 22. april for at fejre, at 10 cyklister fra COLUFIFA ankom til Dakar fra Faoune (350 km). Det blev en stor succes. Men det betød også, at COLUFIFA ikke som tidligere kunne markere den internationale malariadag den 25. april, som de har gjort siden 2006. I stedet blev myggenettene delt ud til unionerne i forbindelse med COLUFIFAs generalforsamling i maj 2012. CtS havde i 2012 støttet malariaforebyggelsen med ca. 41.500 kr., som blev brugt til indkøb af 900 myggenet samt til oplæring af lokale ressourcepersoner og til lidt løn til malariaholdet, bl.a. den ansvarlige, Benjamin Diatta. Da vi ikke havde kunnet gennemføre Mad Mod Malaria, var vores tilskud mindre end tidligere, og COLUFIFA prioriterede derfor primært at sælge myggenettene til de to unioner, hvor risikoen for malaria er størst pga. fugtige omgivelser.

I år havde vi håbet på et Mad Mod Malaria-arrangement, og vi havde 29 forhånds-tilmeldte, men sådan kom det ikke til at gå. Så nu må vi alle lægge hovederne i blød for at finde på noget til næste år, så vi fortsat kan støtte indsatsen mod malaria i syd. Desværre har den voldsomme regntid i 2012 medført, at mange er blevet ramt af malaria, og nogle er døde, så der er stadig behov for økonomisk støtte fra os.

Skolegruppen ved Jytte Ekvall.

Vi er nu på andet år i det 2-årige projekt, hvor vi har støttet 310 børn på tre landsbyskoler i COLUFIFAs medlemslandsbyer. Børnene i de tre mindste klasser modtager skolemateriale såsom kladdehæfter, kuglepenne, en lille tavle, kridt, lineal mm. Her ved starten af andet år fik de også syet en lille skoletaske hver, så de har mulighed for at holde styr på det hele. Ved vores besøg i Senegal i november-december 2012 fik vi glædelige oplysninger om, hvor meget det betød for børnenes lyst til at gå i skole. Der var langt mindre fravær og større respekt om skolen. Der lå ønsker fra flere skoler om at komme med i ordningen.

I de 7 år, skolekontoen har eksisteret, har vi modtaget ca. 50.000 kr. Mange penge kommer fra familie og gode venner. Det er en stor ting for os at modtage den TAK i landsbyerne og specielt at se alle de dejlige, glade børn. Så hermed en stor TAK til alle, som har gjort dette muligt.

Solpaneler, betalt af Tips- & Lottomidler ved Lone Frederiksen

I foråret 2012 søgte vi Kulturstyrelsen om støtte fra Tips- & Lottomidlerne til indkøb og opsætning af solpaneler i nogle af COLUFIFAs medlemslandsbyer, hvor der ikke er elektricitet. Vi søgte omkring 90.000 kr. og fik knapt 19.000. Der skulle så prioriteres, og COLUFIFA og vi var enige om, at det var vigtigst at sikre strøm til sundhedsklinikker. Pengene rakte til solpaneler til 3 sundhedsklinikker. TAK til Kulturstyrelsen!

Kampagnen Verdens Bedste Nyheder 2015-målene ved Janne Noack

I år handler kampagnen om lighed på alle planer – økonomi, uddannelse, mænd og kvinder. Der vil igen i alle mulige nyhedsmedier blive fortalt gode historier fra Afrika. I september vil der igen blive afholdt et event over hele Danmark. www.verdensbedstenyheder.dk

Arrangementer i årets løb.

Y-mens Club Holbæk Fjord har hørt om skoleprojektet på de 3 skoler i Senegal og givet støtte til det. (Janne) Igen i år deltog vi med en bod i musikfestivalen Couleur Café i Fælledparken. Den arrangeres af Venskabsforeningen Danmark-Vestafrika, som vi er medlem af.

Mariama har også i år været meget aktiv med at fortælle og vise billeder fra CtS's og COLUFIFAs arbejde. Vi siger hende mange TAK, også for de mange økonomiske bidrag, det har givet til vores arbejde i syd.

Dias og oplysning i Danmark ved Mariama Guldagger

Siden sidste generalforsamling har jeg været omkring især med lysbilledfortællingen: Fra drøm til virkelighed, fra Skibby til Senegal. TAK for økonomisk støtte fra Oplysningspuljen under CISU OG til Janne, som har været medproducent og sørget for alt det digitale samt været chauffør og opstillet marked og udstilling rundt omkring. (Jeg har langt om længe accepteret et USB-stik og efterladt de gamle, gode og altid fungerende dias apparater.)

Lysbilledfortællingen handler om Cykler til Senegals historie fra dengang, vi startede på opfordring af Demba Mansaré og COLUFIFA i april 1996 og til Jordens dag i Dakar 22.4.2012. Og om COLUFIFAs stærke cykelindsats fra Faoune til Dakar på 5 dage (332 km) med Aminata som den yngste på 17 år og eneste kvinde og Issa som den ældste på mindst 64! De var og er fortalere for småbønder i det sydlige Senegal og holdt mange oplæg undervejs, solgte af deres lokale produkter og skabte netværk. Vores fælles drøm om at skabe synlighed og sætte småbønder på dagsordenen i Senegal er blevet virkelighed! TAK. Mika, Afrika-studerende og frivillig hos COLUFIFA, og jeg cyklede med de sidste 30 km... uforglemmeligt og mega meget forurening.

Fortællingen har været omkring: præstegårdene i Ferslev, Skibby og Gislinge sogne, skoler, post-pensionister både i Rørvig og på Peter Ibsensvej hos 3F, hvor jeg måtte lave stand-up show, indtil alt det tekniske kom til at virke... og så har jeg været på turné i det sydsjællandske, arrangeret af FOF, og i Ballerup kirkes tirsdagsklub og i morgen 18.4 til studerende på Center for Afrikastudier på Købmagergade.

Jeg er stolt og taknemmelig over alle de steder i det ganske danske samfund, hvor vores dias siden 1996 er kommet og har skabt ulands-engagement og nysgerrighed og vist, at verden er mangfoldig. Mange tusindvis af spørgsmål og svar om cykler, tredje kone, islam, jalousi... Og mange sange har fundet vej og givet rum til stilhed og nærvær i håbet om en fredeligere verden.

Nyhedsbrev ved Janne Noack

Der er blevet udgivet to numre i 2012. Vi får mange dejlige, positive tilbagemeldinger på nyhedsbrevet. En STOR TAK til den afgående redaktør, Mariama, der har bidraget med lay-out, redigering og sine dejlige, lette streger. Vi efterlyser en ny med-redaktør fremover.

Briller ved Lene Lindedam - *Se artiklen inde i bladet*

Uddannelsesfonden ved Lone Frederiksen

Vi har efterhånden samlet en pæn sum penge sammen (knap 59.000 kr.) på en særlig konto. En del af pengene kommer fra foredragene og 10.000 fra spejderne i Farum. COLUFIFA har foreslået at udvikle en fagskole i samspil med et nyt projekt, hvilket vi synes er en rigtig god idé. Sammen har vi udviklet ideer og planer for

undervisning i havebrug, husdyr og almene emner, men CISU har frarådet os at tage det med i projektansøgningen i denne omgang. Så vores skoleplaner er foreløbig blevet udskudt.

Venskabsrejse til Senegal november-december 2012 Lone Frederiksen

Jytte rejste til Gambia med 3 gæve kvinder i starten af november, og de holdt en uges afslappende ferie på Hotel Leybato. Da Lone sluttede sig til, drog vi sammen med Cheikhouna Diaby, der både fungerede som chauffør, guide og med-organisator, til Sintet, hvor vi blev indlogeret privat. Næste dag startede med morgenmad, og senere fortsatte vi så til Senegal og Faoune. Her havde vi hovedkvarter i en lille uge og besøgte lokale familier, hvor vi deltog i madlavning og i det hele taget fulgte deres dagligdag. Desværre også i begravelsen af Mandiangs ene lille søn, der døde af malaria, mens hans to søskende var indlagt, også med malaria. Regntiden har været voldsom i år, med misvækst af afgrøder og voldsomt vækst i malaria til følge. Vi tog udflugter til Bacadadj, landsbyen, hvor de fleste kvinder laver lerkrukker, som de bærer på hovedet mange kilometer til markederne. For ikke at gå hele vejen blev vi kørt på æselkærre. Anne, der var med på rejsen, samlede herhjemme penge ind til et æsel til kvinderne. TAK! På turen til Bambali ved Casamance-floden spiste vi frokost på en skøn lodge, hvorimod vores logi i Bambali manglede noget rengøring. Til gengæld var turen på floden i de udhulede træstammer utrolig smuk. Farvel til Faoune for at køre til Ziguinchor og sejle sammen med Alice og Ivan til Dakar. Der besøgte vi den internationale messe FIDAK, hvor COLUFIFA havde en stand med honning, sesamolie mmm. Vi sejlede over til Ile de Gorée, en ø, hvorfra slaver blev udskibet til Amerika, og hvor der nu er museum, samt på den anden side af den lille ø, en lokal udgave af Christiania. Besøg på det meget anerkendte museum for traditionel afrikansk kunst var et velkomment pusterum i Dakars storbykaos. Vi tog afsked med to af de rejsende, der fløj hjem fra Dakar, og vi andre vendte igen næserne sydpå mod Faoune.

Massagekursus i Faoune december 2012 ved Alice Bagnegaard og Jytte Ekvall

Min (Alice) 5. rejse til Senegal var både en turistrejse og en arbejdsrejse. Det var planlagt sådan, at Ivan og jeg – Ivans første møde med Afrika – skulle mødes i færgehavnen i Ziguinchor med den gruppe, der allerede var taget af sted et par uger i forvejen. Derfra skulle vi sejle sammen til Senegals hovedstad Dakar.

Det var en fantastisk sejltur ud ad Casamance-floden med mangroveskov og masser af fugle og legende delfiner, mens solen gik ned over Atlanterhavet.

Et par dage i storbyen Dakar, med alt hvad dertil hører – støj, larm, forurening og en farverig mangfoldighed, lidt af en udfordring! Derefter en strabadserende tur tilbage til Faoune.

De næste 6 dage skulle vi undervise i triggerpunkt-massage og klangmassage, 3 dage med mændene

og 3 dage med kvinderne. Jytte havde forberedt det meste sammen med folk fra COLUFIFA.

Min opgave var at undervise i triggerpunkt-massage om formiddagen. Vi havde fået materiale med fra Nordlys Centret, plancher, arbejdsbeskrivelser osv. Det blev studeret grundigt og øvet med stor entusiasme; det var virkelig en fornøjelse at undervise så motiverede elever. Et skelet havde vi bragt med os, og med stor undren over synet af SÅDAN ET blev det nøje undersøgt.

Første kursus var for 8 mænd. 6 "gamle" + 2 nye. ALLE kom topmotiverede og interesserede og sugede al viden til sig. Vi begyndte dagen med klangskålene, lærte dem at lytte, mærke og fortælle. Derefter triggerpunkt-

massage, teoretisk undervisning og fysiske øvelser og efter middagspausen behandling med klang-skåle på hele kroppen. Vi kunne undervise på dansk, fordi Lone gav os den store hjælp at oversætte til fransk. Alle øvede de sig flittigt hjemme ---- og på folk som kom forbi, fordi de havde hørt, at triggerpunkt-massage kan lindre hovedpine og smerter forskellige steder i kroppen.

Kvinderne kom, 5 "gamle" og 3 nye. På samme måde glade og interesserede. Glade over, at der igen var undervisning i massageteknikker, og at vi begge, både Alice og jeg (Jytte) var tilbage. Kvinderne fortalte og delte alt, hvad de oplevede ved at lære om triggerpunkterne, og hvad der sker i kroppen ved de forskellige tryk. Klangmassagens lyde gik langt ind i kroppen, og gammel træthed vældede frem. En lille sang, introduceret af Maj-Britt Holten, der oversatte til engelsk for kvindeholdet, blev vores daglige eliksir: Every little cell in my body is happy

Begge kurser blev afsluttet med fremvisning for og behandling af de af beboerne fra landsbyen, der ønskede det. Ideen med disse kurser er at give et redskab, der kan lindre opståede smerter i hverdagen. Plus at de, der er interesserede, kan give behandling til andre og måske få en lille forretning ud af det. Alle, der har gennemført vores undervisning, får et diplom. Og behandlings-rummet, som blev stillet til rådighed, er også tænkt som øve- og mødested for alle, der har deltaget. De kan her træne og give behandling til hinanden.

Det er ikke mindre end fantastisk at få lov til at give vores Nordlysmassage-erfaringer videre til vennerne i Faoune. Stort blev det, da mændene ved kursets slutning sagde: I har givet os medicin i hænderne!!!

TAK, siger Alice og Jytte.

Hvorfor jeg har valgt at gå ind i bestyrelsen for Cykler til Senegal – som suppleant *Af Maj-Britt Holten*

Allerførst vil jeg sige tak for en hyggelig generalforsamling i Frederikssund!

For to år siden vidste jeg ikke meget om Senegal eller om Cykler til Senegal og havde heller ingen tanker om at jeg skulle til Afrika. Men da Jytte kom hjem fra Senegal i november 2011, fuld af energi og glæde og fortalte om sine oplevelser, blev jeg nysgerrig og interesseret. Og pludselig var der så en mulighed for at komme med på en rejse til Senegal – og det gjorde jeg så! I hele 5 uger endda. Jeg vil fortælle lidt om mine indtryk fra Faoune - for det er mødet med menneskene i Faoune, som gør, at jeg er blevet nysgerrig efter at vide mere og også er blevet interesseret i at komme i tættere dialog med jer fra Cykler til Senegal – og med COLUFIFA.

Indtryk fra Faoune.

De første dage i Faoune var på alle måder overvældende.

Vi havde et fantastisk spændende program med masser af gode oplevelser; bl.a. æseltur til krukkelandsbyen, sejltur ved Bambaly, besøg hos en værtsfamilie, som i mit tilfælde var hos Fanta og Dembo Mandiang, hvor vi lavede mad sammen; det var en utrolig dejlig dag.

Det var også et stramt program, og de få åndehuller, der var til blot at sidde og vegetere, blev indtaget af mennesker fra landsbyen, som ville hilse på Jytte og Lone og se, hvem vi var.

Så mange ansigter, som jeg ikke kunne skelne fra hinanden, og stor frustration over ikke at kunne kommunikere med dem – ud over "ça va – ça va bien".

Flagermusene, frøerne og musene, som vi delte bolig med, og som hver nat gav mig nogle søvnløse timer. At vi ofte manglede vand både til at skylle toiletterne og til at vaske os i, og at det var svært at holde badeværelserne ordentlige. Og så fik jeg øjenbetændelse oveni. Hm... kort sagt: jeg følte mig overvældet og udfordret og overvejede at tage hjem fra Dakar, sammen med de andre to turister.

Men jeg tog alligevel med tilbage til Faoune, og heldigvis for det, for efter Dakar virkede det hjemligt og trygt. Jeg havde et par dage uden program, og Ivan og jeg kunne daske en tur i byen – og blive råbt toubab toubab efter. Der var tid til at tage på visit hos Djibril og Tabara, hvor jeg lavede mad med Tabara, og der var tid til genvisit hos Fanta. Gode og spændende samtaler med Djibril og Ivan om visioner for fremtiden, især tanker om en højskole, og ligeledes med Aly. Fælles for de to er, at de taler engelsk, og det er jo en fordel, når man ikke taler fransk.

Jeg havde nogle lærerige, spændende og sjove dage som tolk på massagekursus med de smukkeste kvinder. Lidt efter lidt lærte jeg folk at kende, og jeg oplevede at føle mig hjemme og tryk i området, og det var dejligt at

få besøg af folk fra byen. F.eks. Mohammad som i en periode kom hver aften for at lære at tale dansk, og som helt klart hyggede sig sammen med os. Bål om aftenen i "vores" compound, hvor vi lige fik vendt dagen. Og sådan kunne livet egentlig godt have fortsat. Jeg havde vænnet mig til mus og frøer, jeg var kommet ind i et langsommere tempo – jeg var begyndt at gå i stedet for at småløbe, og det føltes godt! Da vi rejste derfra vidste jeg, at det var et 'på gensyn'.

Sory Kallé fortæller Af Lone Frederiksen

Sory Kallé har overtaget jobbet som COLUFIFAs regnskabsfører. Hans kone, Kany Konté, og deres barn bor i Guinea, hvor han ikke har kunnet finde arbejde. Under de netop afsluttede projekter, PAPAL og PROM, har han været tilknyttet som konsulent; og han var en af to regnskabsførere ansat i det tidligere fjerkræ-projekt.

Jeg spurgte til betydningen af navnet 'Sory', og han fortalte, at det betegner 'stå tidligt op om morgenen' og i øvrigt forbindes det med navnet Ibrahim.

Sory fortalte videre:

"Jeg blev født i Sierra Leone, men min far døde, kort inden jeg blev født. Han havde klaret sig godt og havde to købmandsbutikker. Han havde hjulpet sin ene bror, der levede meget sølle, ved at lade ham overtage den ene butik samt et hus. Så stod min mor alene med mig og to mindre søstre, men min fars brødre tog alt, hvad han havde ejet, undtagen vores hus i byen Kankan i Guinea. Den mand, der passede huset, når familien ikke var der, havde nægtet at overdrage det til brødrene, da han vidste, at der var født en søn, som kunne overtage det. Dengang arvede kvinder sjældent, så hverken min mor eller søstre kunne kræve noget efter min far. Hun klarede sig igennem ved at drive småhandel i Sierra Leone i tørstiden, hvor hun tog mig med. I regntiden tog hun til Guinea, hvor hun dyrkede jorden i sin families landsby Dabola. Da jeg var to år, sendte min mor mig til min morbror i Elfenbenskysten, mens mine søstre blev hos hendes familie i Guinea. Hun var bange for, at min fars familie ville gøre mig ondt for at forhindre, at jeg skulle kræve min arv. Demba her i Faoune er storebror til min mor, og min far havde i sin tid hjulpet Demba med at blive gift med Amy, hans første kone. Så da min mor havde meget svært ved at forsørge sig selv og de tre børn, rejste hun her til Faoune med os og boede hos Demba i 2 år. Men det var tydeligt, at han syntes, det var for meget, så vi rejste tilbage til Guinea. For min mor var det meget vigtigt, at jeg kom i skole, og det lykkedes for hende at få mig i skole, da jeg var 11 år gammel. Jeg var meget flittig og blev hurtigt nummer ét i klassen. Og det var jeg lige siden. Samtidig med at jeg gik i skole, hjalp jeg min mor med at dyrke jorden. Min mor havde spinket og sparet for, at jeg kunne gå i skole, men en dag blev hendes opsparing på 6000 Guinea Franc (ca. 70 kr.) stjålet. Det var en katastrofe, og jeg kan huske, hvordan hun gik hjemmefra som en søvngænger. Hun gik og gik. Jeg kunne mærke, at der var noget helt galt, så jeg fulgte efter hende. På et tidspunkt, da hun havde gået længe, standsede hun. Jeg gik hen og tog hende i hånden, og vi gik sammen hjem. Så begyndte jeg at skubbe kærre hver søndag for at tjene lidt penge. Det var hårdt, for jeg var ikke nogen kraftig dreng. Min mor giftede sig igen, men, som det tit er tilfældet, ville hendes nye mand ikke hjælpe med at betale til hendes børn. Det lykkedes mig at få en regnskabsuddannelse, og via Cykler til Senegals og COLUFIFAs fjerkræprojekt fik jeg et års ekstra uddannelse på universitetet i Dakar. Desværre var det ikke nok til at gøre uddannelsen færdig. Det har jeg ikke haft råd til. Nu har jeg en dejlig kone og en lille dreng, som bor i vores hus i Kankan sammen med min mor, men der kan jeg ikke finde arbejde, når min universitetsuddannelse ikke er gjort færdig. Og så har jeg måttet føre retssag mod naboerne, som nægter os adgang ud til vejen, så vores hus ligger klemmt inde. Vi har fået medhold i retten, men vi skal betale dyrt for opmåling og sagsomkostninger. Så jeg er meget glad for at være blevet ansat hos COLUFIFA igen."

Inger Karlberg, svensk skulptør i Göteborg, 86 år, fortæller for Mariama.

Jeg var med på en af jeres cykelrejser i Senegal for, tror jeg nok, 8 år siden. Mange herlige minder med kvinder og høns. Tiden var helt sin egen, ingen stress og jag. Kvinderne virkede ikke undertrykte.

Dansen og musikken om aftenen under træerne i mørke... børnenes fødder som svinger med i rytmen, når de sidder på mødernes rygge. De danser fra de er født. Der var en griot med to koner, som fortalte og sang under det store træ.

Cykelturen til Bambaly glemmer jeg aldrig. Jeg fandt mit barnebarn, Moa Karlbergs signatur på muren i hytten ved flodens strand.

Så cyklede vi til keramiklandsbyen, hvor kvinderne lavede store krukker. Det var slægtstradition, og alle var med. En lille kvinde viste os arbejdet fra starten af, hvor hun formede en ring, som hun byggede videre op fra. Vi så den blive næsten helt færdig. Så fascinerende... Hun spurgte, om jeg ville købe den krukke, og det ville jeg! Den får du når den er brændt, og det gør vi over gløderne fra et bål, svarede hun og spurgte, hvornår jeg skulle rejse hjem. Jeg svarede "I overmorgen". Så kommer jeg inden, lovede hun mig. OG så kom hun gående den lange vej med min krukke på hovedet. Krukken og kvinden var så smukke! Jeg tog med stor glæde imod og tænkte, hvordan i al verden jeg skulle få den store flotte, sarte krukke med hjem hel og hele vejen til Göteborg? Jeg var helt flov over den lave pris hun havde sat for sit store arbejde. Selvfølgelig betalte jeg mere, end hun forlangte. Den blev pakket ind i alt muligt og blev til en voldsomt stor pakke, og TÆNK, den kom hel hjem og står nu til alles glæde i vores stue. Jeg nyder og beundrer den hver dag og tænker på den lille kvinde, som har gjort det hele, oven i købet gravet leret op og så til sidst gå den lange vej med den på hovedet. Krukken er nok 55 cm høj og har stadig sorte pletter fra ilden. OG jeg havde en meget tung oppakning på hjemvejen. Da jeg kom med bussen fra København og til Centralen i Göteborg og skulle slæbe al min bagage helt hen til min egen bus til Mölnlycke... tænk, der var ikke én eneste, der spurgte om jeg havde brug for hjælp. Jeg blev næsten bitter over mit eget folk og tænkte "Er det virkelig sådan vi gør her?"

I Senegal mødte jeg en utrolig venlighed og hjertevarme, som vi slet ikke kan komme i nærheden af her hos os i Nord. Jeg blev meget inspireret af Senegal og lavede små bronzeskulpturer, som kom med på min sidste store udstilling i Partille bibliotek, og tænk, Mariama kom og sang til ferniseringen.

For nogle år siden, da jeg var 82, tog jeg med to af mine børnebørn, hvoraf den ene er Moa, som er fotograf, den transsibiriske jernbane til Mongoliet og hele vejen hjem igen på tre uger. Vi kom utrolig tæt på hinanden. Jeg kan kun anbefale alle bedsteforældre at rejse med børnebørn.

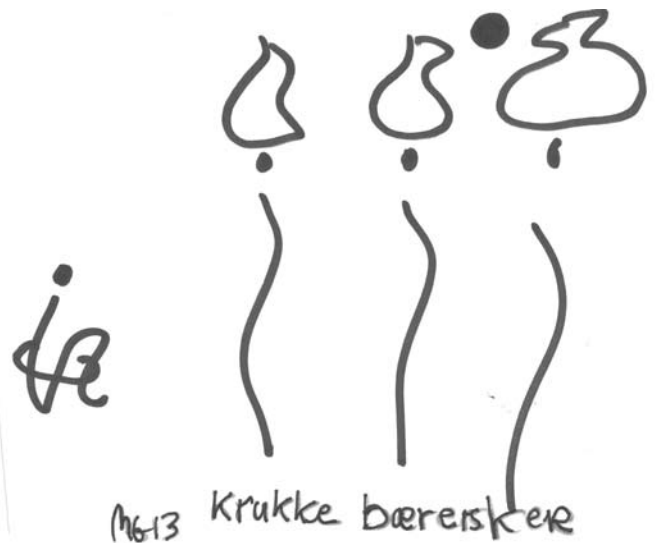
Mariama tilføjer: Moa tog de smukkeste foto af Demba og mig og Amy og Awa dvs. hele kone rækken, og det blev til en to-siders artikel i Svenska Dagbladet og et interview i svensk fjernsyn med Maud Reutersvärd, Sveriges svar på Oprah Winfield, hvor jeg sang: "Jeg lægger jer i Guds hænder..." og fik megen ros.

Mariama lyttede og lærte af Inger i Göteborg hjemme hos Kerstin som også har været med i Senegal, endda to gange, hvoraf den ene sammen med sin datter Såfi.

I anledning af Senegals nationaldag den 4. april Af Lone Frederiksen

Den 4. april var det Senegals nationaldag, som ligger på årsdagen for uafhængigheden i 1960. Senegal blev altså 53 år som selvstændig nation, og en af de postkoloniale nationer, der har udmærket sig ved høj grad af politisk demokrati, religiøs tolerance og respekt for menneskerettighederne i det hele taget.

Den 4. april holdt præsident Macky Sall en tale til nationen, der i høj grad afspejlede ovennævnte kvaliteter,

men som også bar præg af den dystre baggrund, som kampene i nabolandet Mali udgør. Det er tydeligt, at man i Senegal er chokeret over, hvordan de indtrængende islamister har terroriseret den maliske befolkning, der generelt har en ligeså tolerant indstilling til religion, som man har i Senegal. Senegal har da også bidraget med tropper til de afrikanske styrker, der er indsat i Mali, og præsident Macky Sall lovede solid støtte til invalide krigsveteraner, samt til efterladte til de faldne.

Præsidenten vil desuden arbejde for at sikre demokrati og god regeringsførelse samt fokusere på øget lighed og social retfærdighed. Det skal dels ske gennem sikring af uddannelse til alle og dels ved øget samarbejde med fagforeninger og med arbejdsgivere for at bekæmpe især ungdomsarbejdsløsheden. Landbruget skal styrkes gennem bedre uddannelsesmuligheder, støtte til erhvervelse af redskaber og til brøndboringer samt etablering/udbygning af lokale landbrugscentre. Samtidig skal infrastrukturen forbedres med veje og broer, og der skal satset på øget energiproduktion ved sol, gas og kul samt gadebelysning med solceller i byerne. Præsidenten sluttede sin tale med at understrege vigtigheden af at holde fast i og udbygge demokratiet og den religiøse sameksistens.

Man bliver helt glad og stolt på Senegals vegne! ... Og håber så inderligt, at Macky Sall kan gennemføre bare noget af det.

Islamisk konference i Dakar 5. april Af Lone Frederiksen

Helt i tråd med præsidentens tale på nationaldagen var den åbningstale, som Senegals premierminister, Abdoul Mbaye, holdt til den islamiske konference i Dakar den følgende dag, den 5. april. Konferencens titel var "Les sociétés musulmans et la mondialisation" (De muslimske samfund og globaliseringen). Han indledte med at understrege, at Islam er en religion, der pålægger sine tilhængere at stræbe efter fred, retfærdighed og at dele verdens goder.

Han fremhævede derefter en række problemer, der præger mange muslimske lande, og som modarbejder disse mål, såsom:

- Mangelfulde uddannelsessystemer
- Manglende fremtidsidealer for de unge
- Stor ulighed mellem rige og fattige (de muslimske lande rummer nogle af de rigeste personer, men samtidig store grupper meget fattige)
- Ulige rettigheder, f.eks. inden for forskellige religioner
- Manglende regional integration, som kunne fremme en føderal fællesskabsfølelse.

Afrundingsvist opfordrede han deltagerne til i Islams navn at arbejde for fred, udvikling og bevarelse af miljøet.

Fra Danmark til Senegal med briller i bagagen af Lene Lindedam

25. januar 2013 tog vi 4 optikere og en sygeplejerske til det sydlige Senegal. Missionen var at tage synsprøver og udlevere briller til fattige afrikanere. Torben, Ane og Kirsten (optikere) var i Afrika for første gang. Tonny (optiker) og Lene (sygeplejerske) har rejst til Afrika med briller i ca. 15 år – så de kendte til lokale forhold og

havde før afrejsen organiseret bolig med "all inclusive" – ude i bushen!

Vi boede i 2 små lerhytter, som var møbleret med en seng med myggenet til hver – intet andet. I loftet hang en ensom pære med "vekselstrøm" – strømforsyningen var ganske ustabil. Vandet hentede vi i brønden, bad & toilet var en udfordring vi kunne klare. "All inclusive" dækkede naturligvis alt det vand, vi orkede at hente samt 3 hovedmåltider (brød, ris, løg, bulgur, lidt kød, mere ris, mere løg...). Maden blev tilberedt over bål og smagte skønt.

Vækkeuret ringede kl. 7, men ofte var vi vågne – vækket af mus, der festede hele natten, og fugledans på bliktaget.

Efter morgenmaden startede arbejdsdagen. Ca. 3000 briller var sendt med containeren til Senegal og stod klar til os. Vi pakkede COLUFIFAs bil og kørte til "sundhedshusene", 4 arbejdsdage – 4 forskellige sundhedshuse.

Når vi kom om morgenen stod der allerede mange ventende. Vi pakkede ud og fik os organiseret i de rum, vi fik stillet til rådighed. Vi åbnede så en "synsprøveklínik" og en "udleveringsklínik". To optikere i hvert rum sammen med lokale tolke fra COLUFIFA.

Arbejdsdagene var lange og spændende. Alle, der mødte op, skulle have en synsprøve, og arbejdsdagen var først slut, når sidste afrikaner havde været til synsprøve. Én dag havde vi pakket alt udstyret sammen og ventede på chaufføren skulle hente os. Mens vi ventede dukkede der nogle mennesker op, som gerne ville have en synsprøve. Så pakkede vi naturligvis ud igen, og det endte med, at der kom ca. 25 mennesker mere.

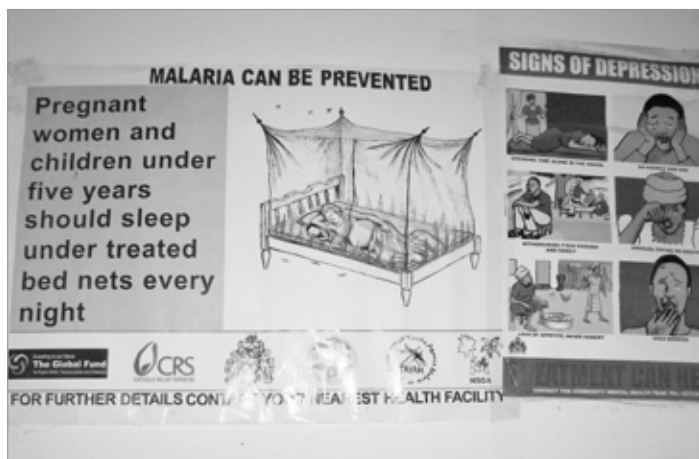
På 4 dage tog vi synsprøver på 620 afrikanere og udleverede ca. 1000 briller. Afrika er stort, og dette var kun en lille hjælp, mange flere har brug for hjælp. Hvis synet er dårligt, kan det være svært at arbejde og svært at gå i skole. Hvis læreren f.eks. ikke kan se bøgerne og eleverne ikke kan se tavlen så bliver det hele lidt svært...

Lene og Tonny har startet en ny forening "SYN FOR SAGEN I AFRIKA".

Kontakt: synforsageniafrika@gmail.com

COLUFIFAs malariakampagne 2012

Af Benjamin Diatta og DemboMandiang. Oversat af Lone Frederiksen

Indledning

Ligesom Brilleprojektet (Opération Lunettes), containerne, skole-støtten og Jordens Dag, er aktiviteterne i forbindelse med den Internationale Malariadag den 25. april blandt de allervigtigste af COLUFIFAs programmer, som er af vital betydning for befolkningen.

Supervisoren for projekter og programmer (Dembo Mandiang) indledte og understregede programmets betydning. Han mindede om, at det var 7. år i træk, hvor COLUFIFA med støtte fra Cykler til Senegal har fejret den internationale dag mod malaria. Sygdommen dræber uhyggeligt mange, især i Afrika syd for Sahara. For at bekæmpe den uddeler COLUFIFA sammen med Cykler til Senegal imprægnerede myggenet til befolk-

ningen. Nettene, der koster 4000 F CFA (ca. 45 kr.), sælges til medlemmerne for 1000 F CFA, som fordeles med 350 til den enkelte union og 650 til administrationen. Dembo fortalte desuden, at Mariama Guldagger fra Cykler til Senegal havde mødtes med Senegals nye sundhedsminister, da hun var i Dakar i forb.m. Jordens Dag. De T-shirts, der blev lavet til malariakampagnen, blev givet til animatørerne, præsidenter (M & K) i unionerne og til medlemmerne af malaria-gruppen. Han påpegede, at der ikke er nogen ekstern donor bag malaria-programmet, men at det er Cykler til Senegal, der organiserer en aften, hvor der indsamles støtte. Han refererede, at Cykler til Senegal har spurgt, om det er vigtigt at fortsætte støtten til malariakampagner, og svarede, at programmet er vitalt for landsbyboerne.

Diverse indlæg

Den ansvarlige for malaria-programmet, Benjamin Diatta fortalte om de forskellige måder, kampagnerne har kørt på, f.eks. oplysning via radio, teaterstykker osv. Han orienterede om de resultater, der er opnået med et væsentligt fald i malariatilfældene i de områder, hvor kampagnerne har været gennemført. Han gentog ønsket om, at COLUFIFA bliver omfattet af sundhedsmyndighedernes oplysnings- og uddannelsesaktiviteter.

Repræsentanten for landsby-øversten i Karcia (landsbyen, hvor mødet blev holdt. LF) understregede kampagnens betydning, idet sundhed udgør en integreret del af udviklingen. COLUFIFAs præsident Mamadou Sama lagde vægt på, at kampagnen redder liv, og udtrykte sin glæde over det mere end 15 år lange partnerskab med Cykler til Senegal. Den kvindelige vicepræsident Anta Baldé var glad for, at hun i alle de år, hvor programmet har været i hendes landsby, ikke har fået malaria én eneste gang.

Distriktssygeplejeren fra Dianaba

Han hilste COLUFIFAs initiativ velkommen, for uden sundhed – ingen udvikling. Malariaen har mange ofre på samvittigheden, især blandt gravide kvinder. For at sikre sig mod malaria bør man "Sove under myggenet hver nat, hele familien, hele året". Og hvis man får feber med kraftig hovedpine og opkast, skal man gå til sundhedsklinikken med det samme. Behandlingen er gratis. Men hvis sygdommen bliver mere kompliceret, bliver behandlingen dyr. Det er vigtigt at følge sundhedspersonalets anvisninger for at blive rask. Der er to typer forebyggelse:

Kollektiv forebyggelse: Renholdelse i landsbyerne, udført af de unge eller af kvinderne. Det indebærer fjernelse af ukrudt, af plastik- og metalaffald, rensning af vandaflodning fra baderum og madlavning.

Individuel forebyggelse: Hver familie skal bruge myggenet, holde rent omkring deres huse og eventuelt sprøjte mod insekter.

Sygeplejeren orienterede om, at man på recept kan købe myggenet på helseklinikkerne for 500 F CFA.

Spørgsmål og svar

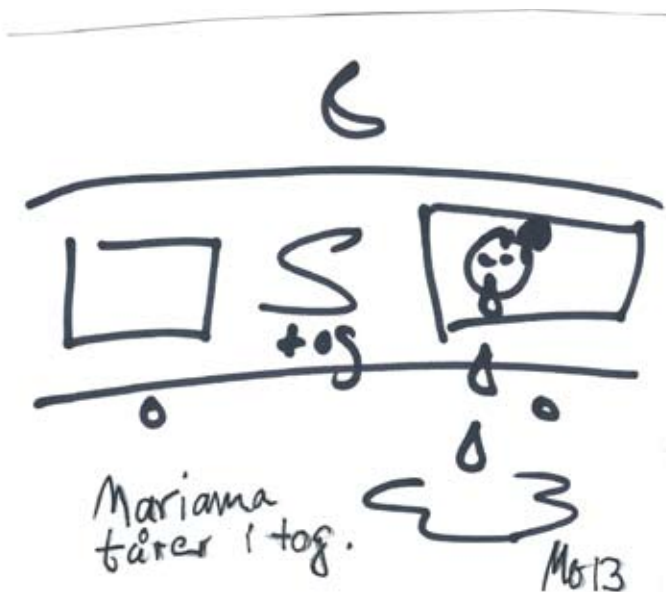
Der var stor spøgelyst og nogle af sygeplejersens svar lød:

- En gravid kvinde, der ikke er helbredt, kan overføre sygdommen til fosteret. Dette kan føre til for tidlig fødsel og blodmangel.
- Hvis man opholder sig udenfor om aftenen, skal man have tøj på, der dækker arme og ben. Man kan også købe anti-myggemidler på apoteket.

Han sluttede med at takke for invitationen og for de mange spørgsmål, der viste interessen for sagen.

Der var en gang... Glimt øjeblik nærvær. Mariama Guldagger.

Sådan.

Det var en gang og telefonen ringede og jeg tog den og svarede. Det var i november 1995 på Kirkegade 17 i Ferslev, 4050 Skibby.

Stemmen var klingende dyb med masser af under og over toner. Afrikansk Franskagtig, som en tromme direkte i hjertet og påvirkede alle mine rytmer. Det var også selvfølgelig at svare ja og ja på de to spørgsmål om at finde cykler og venner til fattige småbønder, kvinder mænd og børn i det sydlige Senegal, Casamance. Også ja til det tredje og sidste spørgsmål om at komme på besøg i Danmark. Stemmen tilhørte generaldirektør Demba Mansare fra bondebevægelsen COLUFIFA. Han forklarede at han pt studerede på katolsk universitet i Belgien.

Samtalen var ikke lang men virkede længe. Mit hjerte trommede vildt videre. Han kommer aldrig, tænkte jeg igen og igen.

Og tiden gik som tid gør. Men stemmen ringede rundt inde i mig og skabte drømme som jeg ikke tidligere

kendt.
Sådan.

En meget tidlig morgen, så tidligt at jeg automatisk troede at en af mine børn eller flere af dem var kommet til skade da telefonen ringede og styrtede ned af vindeltrappen med hamrende hjerte. Flåede røret af uden at trække vejret. HALLO!!!

TRÆK vejret, Frue sa en rolig mandstemme. Og jeg trak vejret. Han fortsatte, vi står her ved den danske grænse med en lille sort mand som sig at han skal besøge dig og at I laver humanitært arbejde? Ja, svarede jeg og fik hjertebanken af et anden

slags. Grænsemanden fortsatte, din gæst har ikke visa til Danmark? Han studerer jo i Belgien!

Ja Danmark er ikke medlem af Schengen konventionen men vi har studeret hans dokumenter og hvis Du kan stå inde for ham vil vi give ham et fem dages visa på stående fod...

Jeg har slet ikke sat mig ned og står helt klart inde for ham!

Demba fik visa og hjulpet på et nyt tog. Jeg var og forblev forvirret fordi jeg skulle holde børnefødselsdag og sneen væltede ned og jeg var helt uforberedt på Dembas ankomst...

Ringede til en af de få venner som er fransk og bor i København og bad ham ta imod på Hovedbanegården. Og der gjorde han og sammen besøgte de Christiania. Demba spurgte hvad det lugtede så kraftigt af og troede at hele Danmark lugtede sådan.

Efter sneforsinket S-tog og med vedholdende hjertebanken mødtes vi. Jeg var bange. En ceremoni med bønner for fred var forberedt. Vi sad i cirkel og bad. Min afrundning blev stille toner uden ord. Stilheden varede længe. Demba rejser sig og lægger blidt men bestemt sin hånd på min skulder og siger: jeg vil ha dig. Jeg kigger chokeret op og løber ud i køkkenet. Sveder og parat til at flygte min vej. Forsøger at falde til ro og øjner en lila blomst. Så ved jeg pludselig! at eventyret er her og nu og hvis jeg siger nej forsvinder det, for altid.

Bævende finder jeg Demba og foreslår at vi prøver at lære hinanden at kende. Vi fortæller livshistorier og elsker. Og døgnene går og verden blir større. Demba kommer i Politikken og vi holder mange møder. Cykler til Senegal begynder at finde form. Vi er totalt forelskede.

Da Demba tar toget tilbage til Belgien græder jeg hele vejen i S-toget til Frederikssund.

**Salg af postkort, Malariagavekort og plakat af Michael Jensen,
pengene går til Malariaprojektet hos COLUFIFA**

Kontakt Janne Noack mail:janne@cyklertilsenegal.dk eller Jytte Ekvall mail:jytte@cyklertilsenegal.dk

Rejse til Senegal og Gambia d. 10.-24. januar 2014

På denne rejse vil der være fokus på dialog med de mennesker, vi skal møde i landsbyerne, og vi vil udveksle erfaringer om vilkår, udfordringer og visioner i Syd og Nord.

Vil du høre mere om rejsen? Så kom til vores Introduktionsmøde:
Torsdag den 22. august 2013 kl. 19:00.

Kontakt:

Jytte Ekvall, tlf. 22371789, email: jytte@cyklertilsenegal.dk
Lone Frederiksen, tlf. 23802720, email: lone@cyklertilsenegal.dk

Det fulde rejseprogram ses på: www.cyklertilsenegal.dk

**Her i skrivende stund, har vi fået bevilling til det søgte projekt godkendt af CISU. Hurra!
Hurra!**

Nyhedsbrevets tekster og billeder er samlet af Janne Noack og Lone Frederiksen. Mariama Guldagger har tegnet, foto af Lone Frederiksen, Mai-Britt Holten, Janne Noack og COLUFIFA og Lotte Lumholt har layoutet. Flexprint i Holbæk har trykt.